

Súd: Okresný súd Komárno
Spisová značka: 5Cb/45/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4221201680
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 01. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Peter Mezšszállási
ECLI: ECLI:SK:OSKN:2022:4221201680.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Komárno v spore žalobcu: ADIANT, spol. s r.o., Železničná 4, Komárno, IČO: 36 552 526 proti žalovanému: 1) KOMVaK - Vodárne a kanalizácie msta Komárna, a.s., E.B. Lukáča 25, Komárno, IČO: 36 537 870, v konaní zast. M&M Legal s. r. o., so sídlom Drieňová 27, 821 01 Bratislava, IČO: 47 683 325, 2) Slovenská republika, zast. Ministerstvom spravodlivosti SR, Račianska č. 71, IČO: 00166073, v konaní o zaplatenie 2.129,51 eur s prísl., sudcom Mgr. Petrom Mezšszállásim, takto

rozhodol:

Súd žalobu žalobcu voči žalovanému v 1. rade z a m i e t a.

Súd konanie voči žalovanému v 2. rade z a s t a v u j e.

Súd žalovanému v 1. rade p r i z n á v a nárok na náhradu trov konania 100 %.

Súd žalovanému v 2. rade p r i z n á v a nárok na náhradu trov konania 100 %.

o d ō v o d n e n i e :

1.Okresnému súdu Komárno bola dňa 4.5.2021 doručená žaloba, ktorou sa žalobca domáhal, aby súd zaviazal žalovaného na zaplatenie 2.129,51 eur s prísl. ako aj trov konania. Žalobca svoj návrh odôvodnil tým, že v tomto konaní žalovaný (ďalej ako KOMVaK) v dobe, keď v obrátenom garde ako žalobca žaloval žalovaného, teraz žalobcu (ďalej ako ADIANT) za neplnenie odplaty za dodávku služieb, pravdepodobne vodného-stočného a odvod dažďovej vody do verejnej kanalizácie, ktoré KOMVaK nemohol poskytovať, pretože nemal zriadené mechanizmy ani terénnu vybavenosť, aby ich mohol KOMVaK plniť. KOMVaK v predošlom konaní podal návrh na vydanie Platobného rozkazu, v ktorom by bol ADIANT zaviazaný na takomto plnení, ktoré KOMVaK neposkytoval a ADIANT neodoberal a tento platobný rozkaz súd pod sp. zn. 4C/25/2017- 32 dňa 05.05.2017 vydal. Tak sa stalo, že bývalú centrálnu plochu nástupišťa a odstavného miesta diaľkových autobusov, tzv. autobusového nádražia, ktorá nebola vybavená funkčným kanalizačným odvodom a vyúsťujúcimi vpusťami na odvod dažďovej vody do verejnej kanalizačnej siete, KOMVaK evidoval ako ním realizovanú službu a tak ju aj účtoval ADIANT-u. Takto totiž omylom bola zriadená zmluva medzi KOMVaK-om a predchádzajúcim vlastníkom tejto plochy, ktorá opisom bola prenesená na ADIANT ako nového vlastníka pri prevode vlastníckych práv k predmetnej ploche. Pri prvej komplexnej inventarizácii hnuťelného a nehnuteľného majetku ADIANT zistil, že areál nie je plošne odkanalizovaný a že platí za neexistujúcu službu, niekoľkonásobne písomne toto oznámil KOMVaK-u, ktorý však dažďovú a inú povrchovú vodu naďalej fakturoval ADIANT-u a žalovaný ju pod hrozbou prerušenia dodávky pitnej vody do objektu, naďalej platil. Keďže KOMVaK ani po rokoch na tieto reklamácie nereagoval, ADIANT listom č. XXX/XXXX z 12.08.2011 právoplatne odstúpil od priebežnej zmluvy s KOMVaK-om, označenou ako č. XXX/XXXX a vzťah medzi terajším žalobcom ADIANT a terajším žalovaným KOMVaK je nezmluvný. Keď sa nedalo inak, ADIANT postupne upustil od platenia tejto služby. ADIANT odoberá od KOMVaK-u vodné-stočné do iných objektov

(stavieb), ktoré sú vydané do nájmu tretím osobám a tie sú nákladové oddelené od plošného zberu dažďovej vody, ale KOMVaK si to plošné neoprávnene uplatnil predmetným návrhom na súd. Predtým už v predstihu nátlakové pod hrozbou prerušenia celej dodávky donucoval ADIANT, aby za týchto podmienok platil, pričom KOMVaK nevedel alebo nechcel pochopiť, že dážď, spadajúci na plochu strechy domu, ktorý stečie na neodkanalizovaný zemný povrch areálu je rovný tomu, ako keby tento dážď padal priamo na zemný povrch areálu. Okresný súd v Komárne uznal, že návrh KOMVaK-u proti ADIANT-u je zmatečný a vydaný Platobný rozkaz zo dňa 25.04.2017 sp. zn. 4Cb/25/2017-32 dňa 05.05.2017 v celom rozsahu zrušil a nariadil vo veci pojednávanie. V tomto procesnom stupni konania do toho zasiahlo zavedenie elektronického spôsobu kontaktu a súd prvej inštancie predvolanie doručil ADIANT-u, ako žalovanej strane, touto novou formou. ADIANT však nebol pripravený na existenciu a obsluhu pridelennej elektronickej schránky a tak sa dostal k predvolaniu až po vytyčenom termíne, keďže o vytyčenom termíne nemal vedomosť. Hlbším zásahom však bolo nedodržanie inštitútu preklúzie a tým neumožnenie ADIANT-u uplatniť riadny opravný prostriedok podľa Obchodného zákonníka. Tak vznikla povinnosť ADIANT-u na plnenie nejestvujúcej služby, keď súd ho nepriamo zaviazal na základe rozhodnutia o zmeškaní na jej plnenie, teda plnenie niečoho, čo nejestvuje a tak sa to „nabaľovalo“ až KOMVaK zabezpečil urýchlený výkon exekučným konaním, hoci nič z tej zlátaniny KOMVaK-u nebolo odstránené, opravené. Na tlak ADIANT-u vykonal v poslednom období KOMVaK tváromiestnu prehliadku dotknutej plochy a zistil, že zo stavieb zriadených na tejto ploche, sú zo striech zvedené dažďové vody odkvapovým systémom na zemnú plochu areálu a z toho nelogicky usúdil, že strechy týchto stavieb sú „odkanalizované“ a za plochu striech musí odvod ADIANT platiť. Prítom je len logické, že či pršalo a teda padal dážď na strechy alebo plochu, na ktorej stavba stála, je to isté, keď predmetná plocha nie je odkanalizovaná. Do tejto sféry patrí napríklad aj ADIANT-u účtovaný odvod dažďovej vody zo strechy rodičovského domu konateľa ADIANT-u, ktorý dom je postavený na úplne inej parcele, než je predmetná plocha areálu, avšak zhodou okolností otec a syn sú nositeľmi rovnakého mena, čo viedlo KOMVaK k zaúčtovaniu tejto služby nezmyselne na ťarchu ADIANT-u, ale aj účtovanie za odvod dažďovej vody zo stavieb, ktoré sú mimo areál, mimo vlastnícky pomer k ADIANT-u a ktoré s týmto konaním ani adresne ani vecne nesúvisia. Táto povinnosť ADIANT-u nemá ani právny ani vecný dôvod, čo terajší žalobca dokladá kontrolným výkopom na vytypovanej ploche areálu, kde sa zistilo, že v dávnej minulosti tu mohla byť zriadená vpusť do akejsi kanalizácie, ktorá vekom zanikla a dažďová voda sa odstraňuje umelým odčerpaním vlastníkom objektu, prirodzeným vysychaním a okrajovým zemným vsakovaním vody, bez akéhokoľvek kanalizačného odvodu z plochy.

Oprávnenosť žaloby je daná právnou skutočnosťou, že prípad nebol vecne riešený a nebolo o ňom rozhodnuté, pretože konanie skončilo rozhodnutím o zmeškaní, teda touto žalobou sa neporušuje zásada *Ne bis in idem*. K inštitútu premlčanosti túto nemôže terajší žalovaný úspešne namietat, pretože nárok na náhradu škody sa uplatňuje v súlade zásad preklúzie s ust. § 106 ods. 1 Občianskeho zákonníka v znení jeho neskorších novelizácií. Procesným postupom postupne najprv s príklonom na bezdôvodné obohacovanie a súdnym konaním vo finálnej verzii o nároku na náhradu škody má táto počiatok vzniku daný Uznesením sp. zn. 4Cb/25/2017-87 Okresného súdu v Komárne zo dňa 12.11.2018. Objektívna doba pre uplatnenie práva nároku na náhradu škody predstavuje 3 roky od vzniku, t.j. do 12. novembra 2021. Objektívna doba teda nie je premlčaná. V rámci tejto doby je subjektívna doba v súlade s ust. § 106 ods. 1 *Lex generalis* 2 roky Toto ustanovenie pozostáva z dvoch podmienok, ktoré musia byť súbežne splnené a to - odkedy sa poškodený dozvedel o škode - kto za vznik tejto škody zodpovedá.

Je nepopierateľné, že žalobca, aj keby nevedel, v súlade so zákonom mohol vedieť, že pôjde o škodu od 12.11.2018, t.j. v tejto časti by inštitút premlčania mohol byť uplatnený. Nakoľko však pôsobí aj druhá súbežná podmienka, tá je naplnená až vydaním Platobného rozkazu Okresným súdom Banská Bystrica sp. zn. 32 Up/1916/2019 dňa 31.12.2019, ktoré už vyhotovenie platobného rozkazu je prekážkou pre úspešné uplatnenie premlčania, keď lehota by tu uplynula dňa 31.12.2021, čo utvrdzuje jeho doručenie žalobcovi dňa 4. marca 2020, kde subjektívna lehota by uplynula až 04.03.2022. Čo sa týka zodpovednosti za škodu, tu môže ísť o podvojnú posúdenie, resp. delenú zodpovednosť práve z dôvodu, že vo veci nebolo vecne rozhodnuté, ale len prisúdené právo KOMVaK-u nepriamo rozhodnutím o zmeškaní proti ADIANT-u. Škoda potom má korene v neodstránení dôvodov, ktoré nemôžu založiť uvedené právo, pretože v hmotnoprávnej forme neexistujú, ale boli takto „prisúdené v prospech KOMVaK-u titulom zmeškania, hoci v tejto forme sú nevykonateľné. Preto treba konštatovať, že zodpovednosť sa delí na KOMVaK, ktorý takýmto vznikom jeho práva ho získal vedome neoprávnene a medzi štát za konajúce súdy, ktoré tento stav „zavinili“ nevedome, neporušiac pri tom zákon. Do procesu určitou formou zasiahla aj prebiehajúca pandémia, ale aj jej akési pokrivené vysvetlenie z pôdy aj súdu, ktorého príklad pripájam v prílohe tejto žaloby. Poukazujúc na korešpondenciu veci a procesný postup vo veci, nie je potrebné žalovaného osobitne upomínať v predsúdnom konaní. Vzhľadom na jestvujúci stav

podáva žalobca žalobu, aby sa aj po právno-vecnej stránke upravilo riešenie tak, aby objektivizovalo práva a povinnosti účastníkov konania, preto žalobca navrhuje, aby súd prvej inštancie v tejto veci vydal nasledovný rozsudok:

Súd priznáva žalobcovi právo na náhradu škody vo výške 2 129,51 eur s príslušenstvom v rozsahu 100 % a zaväzuje žalovaného v prvom rade a žalovaného v druhom rade rukou spoločnou a nerozdielnou na zaplatenie určenej istiny do 15 dni od právoplatnosti tohto rozsudku a úroky z omeškania vo výške 8 % p. a., počínajúc dňom právoplatnosti tohto rozsudku do zaplatenia.

2. Žalovaný v 1. rade k návrhu podal písomné vyjadrenie v ktorom uviedol, že žalovaný uplatnený nárok v plnom rozsahu rozporuje a neuznáva, nakoľko je nedôvodný. Obsahom žaloby, ako uvádza sám žalobca je „v obrátenom garde“ uplatnenie si domnejšej náhrady škody od žalovaného v 1) rade a od žalovaného v 2) rade a to titulom právoplatne a vykonateľne priznaných pohľadávok žalovaného v 1) rade. Inými slovami, žalovaný v 1) rade si ako veriteľ uplatnil pohľadávky voči žalobcovi, konajúce súdy ich priznali a žalovaný v 1) rade tieto pohľadávky exekučne vymohol. To znamená, že žalobca si uplatnil (sic) údajnú náhradu škody zo súdom judikovaných pohľadávok, ktoré boli exekučne vymožené v prospech žalovaného v 1) rade. Uvedené je absurdné, je nemysliteľné, aby žalobca v postavení dlžníka, po exekučnom vymožení súdom judikovanej pohľadávky žaloval tohto veriteľa a uplatnil si voči nemu náhradu škody. Konkrétne, žalovaný v 1) rade žaloval žalobcu:

A) Konanie vedené na OS Banská Bystrica, o zaplatenie 713,22 eur s príslušenstvom, spis. zn. 32Up/1916/2019, rozhodnutie právoplatné a vykonateľné dňa 04.02.2020. Následne exekučne úspešne vymožené, spis. zn. 415EX 613/20, súdny exekútor doc. JUDr. Ivan Podhorec, PhD.

B) Konanie vedené na OS Komárno, spis. zn. 4Cb/25/2017, o zaplatenie 895,08 eur s príslušenstvom, rozhodnutie právoplatné 03.01.2018 a vykonateľné dňa 07.01.2018. Rozhodnutie bolo potvrdené Krajským súdom v Nitre, uznesením zo dňa 29.11.2019, spis. zn. 15Cob/47/2019. Uznesením Okresného súdu Komárno bol žalobca zaviazaný na náhradu trov konania vo výške 294,66 eur, spis. zn. 4Cb/25/2017, právoplatné a vykonateľné dňa 17.03.2018. Následne exekučne úspešne vymožené, spis. zn. 415EX 405/18, súdny exekútor doc. JUDr. Ivan Podhorec, PhD. Žalobca ďalej uvádza skutkové okolnosti, ktoré však s prípadom podľa názoru žalovaného v 1) rade nesúvisia. Tieto skutkové okolnosti mal žalobca použiť a argumentovať nimi priamo vo vyššie uvedených konaniach. Taktiež tvrdenia o procesných pochybeniach súdov sú len tvrdeniami, súdy sa v rámci zákonného procesu s procesnou obranou žalobcu vysporiadali a nárok žalovaného v 1) rade v oboch konaniach priznali a žalobcu zaviazali na náhradu trov konania, exekučne boli tieto pohľadávky vymožené. Žalovaný v 1) rade poukazuje na zásadu princíp „vigilantibus iura scripta sunt“, inými slovami „práva patria len bdelym“ (pozorným, ostražitým, opatrným, starostlivým), čo znamená, že žalobca mal skutkové okolnosti uvádzať vo vyššie uvedených konaniach. Žalovaný v 1) rade uvádza rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5 Sžf 65/2011: „Najvyšší súd dáva do pozornosti zásadu, ktorá platila už v rímskom práve, podľa ktorej „vigilantibus iura scripta sunt“ t. j. „práva patria len bdelym“ (pozorným, ostražitým, opatrným, starostlivým), teda tým, ktorí sa aktívne zaujímajú o ochranu a výkon svojich práv a ktorí svoje procesné oprávnenia uplatňujú včas a s dostatočnou starostlivosťou a predvídavosťou. V slobodnej spoločnosti je totiž predovšetkým vecou nositeľov práv, aby svoje práva bránili a starali sa o ne, inak ich podcenením či zanedbaním môžu strácať svoje práva majetkové, osobné, satisfakčné a pod.. To platí obdobne aj o využívaní zákonných procesných ustanovení včítane využitia možnosti podania opravných prostriedkov.“ To znamená, že práve žalobca si mal vo vyššie uvedených konaniach uplatňovať svoje práva a dôvodiť, prečo neuznáva žalovaným v 1) rade uplatnené pohľadávky. Uvedené však neurobil, resp. svoje tvrdenia nepreukázal a preto je nútený niesť a rešpektovať právoplatné a vykonateľné súdne rozhodnutia. Žalobca mohol a nevyužil aj tzv. mimoriadne opravné prostriedky. Je nemysliteľné, aby žalobca, ako sám tvrdí „obrátil garde“ a uplatnil si žalobou o náhradu škody údajnú škodu, ktorá ani škodou nie je, nakoľko žalobca bol nútený len plniť právoplatné a vykonateľné súdne rozhodnutie, teda išlo výkon práva zo strany žalovaného v 1) rade. Len pre poriadok veci, podmienkou, základnou úspešného uplatnenia nároku na náhradu škody v občianskych a obchodnoprávných vzťahoch je zo strany žalobcu preukázanie (kumulatívne):

1. protiprávny úkon (právny delikt) zo strany žalovaného v 1) rade
2. vznik škody na strane žalobcu
3. príčinná súvislosť medzi právnym deliktom a vznikom škody
4. zavinenie.

Nakoľko ide v prejednávanej veci o obchodnozáväzkový vzťah, prvé tri body pri náhrade škody musia byť splnené, bod 4 zavinenie sa pri obchodnozáväzkových vzťahoch nevyžaduje, ide všeobecne o objektívnu zodpovednosť. V prejednávanej veci však nedošlo k právnemu deliktu - teda porušeniu

povinností z obchodného záväzkového vzťahu alebo porušenej inej povinnosti stanovenej v Obchodnom zákonníku. Žalobca nešpecifikoval a už vôbec dôkaznými prostriedkami nepreukázal porušenie záväzkového vzťahu vo vzťahu k žalobcovi. V skutočnosti išlo o výkon práva - vymáhanie judikovanej pohľadávky cestou exekučného konania. To znamená, že žalovaný v 1) rade si uplatnil pohľadávku z obchodnozväzkového vzťahu, konajúce súdy nárok žalovaného v 1) rade právoplatne priznal. Je absurdné, aby si teraz žalobca uplatnil titulom náhrady škody právoplatne judikované pohľadávky žalovaného v 1) rade. Na základe uvedených skutočností a po vykonanom dokazovaní, žalovaný v 1) rade navrhuje, aby konajúci súd žalobu vo vzťahu k žalovanému v 1) rade zamietol a žalovanému v rade 1) priznal náhradu trov konania 100%.

3. Žalovaný v 2) rade sa k podanej žalobe písomne vyjadril, v ktorom uviedol, že vzhľadom ku skutkovým tvrdeniam žalobcu obsiahnutých v podaní, ktoré sa v prevažnej miere dotýkajú obchodnoprávneho vzťahu medzi žalobcom a žalovaným 1) sú možnosti žalovanej 2) relevantne sa vyjadriť limitované. Žalovaná 2) preto obmedzí svoje vyjadrenie iba ku skutočnostiam, ktoré majú vplyv na eventualitu posudzovania žalobcom uplatňovaného nároku v režime ustanovení zákona č. 514/2003 Z. z. Z obsahu žaloby, resp. najmä z označenia žalovanej 2) ako strany sporu žalobcom, možno totiž odvodiť, že žalobca svoj nárok, síce podľa žalovanej 2) celkom nesprávne a bezdôvodne, okrajovo opiera aj o zodpovednosť štátu za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci. Práve k tejto stránke žalobného návrhu sa žalovaná 2) vyjadrí v nasledujúcom texte.

I. Nesplnenie podmienky predbežného prerokovania nároku na náhradu škody

Pokiaľ si žalobca mieniť uplatniť voči žalovanej 2) nárok vyplývajúci zo zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, je potrebné, aby žalobca dodržal zákonom č. 514/2003 Z. z. predpísaný postup pre uplatnenie takéhoto nároku.

Podľa § 15 zákona č. 514/2003 Z. z.: (1) Nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím, nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody, rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, ako aj nárok na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom je potrebné vopred predbežne prerokovať na základe písomnej žiadosti poškodeného o predbežné prerokovanie nároku (ďalej len „žiadosť“) s príslušným orgánom podľa § 4 a 11.

(2) Ak bola žiadosť podaná na nepríslušnom orgáne, je tento orgán povinný bezodkladne ju postúpiť príslušnému orgánu a upovedomiť o tom poškodeného. Účinky podania žiadosti zostávajú zachované. Žalovaná 2) na tomto mieste uvádza, že nedisponuje žiadosťou žalobcu o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody, ktorý nárok by pripadal do úvahy ako predmet žaloby žalobcu, a zároveň nedisponuje informáciou ani žiadnymi dôkazmi o tom, že by si žalobca svoj nárok bol býval uplatnil prostredníctvom žiadosti o predbežné prerokovanie na inom orgáne verejnej moci. Žalovaná 2) preto tvrdí, že nárok žalobcu uplatnený žalobou zo dňa 25. 4. 2021 nebol predbežne prerokovaný s orgánom verejnej moci podľa § 15 a 16 zákona č. 514/2003 Z. z., a z tohto dôvodu o tomto nároku nemožno konať, a žalobu je nevyhnutné zamietnuť. Aj napriek nesplneniu podmienky predbežného prerokovania nároku sa žalovaná 2) z opatrnosti vyjadrí k obsahu žaloby. Žalobca pasívnu legitímáciu žalovanej 2) odvodzuje od tvrdenia, že zodpovednosť sa delí medzi žalovaného 1) a štát, ktorý zodpovedá za konajúce súdy, ktoré „tento stav zavinili nevedome, neporušiac pri tom zákon“. Žalovaná 2) poukazuje v prvom rade na zmätočné vyjadrenie žalobcu „neporušiac pri tom zákon“ (str. 4 žaloby, odsek 4 in fine). Uvedené konštatovanie v kontexte žalobného návrhu len podčiarkuje nezrozumiteľnosť žaloby žalobcu vo vzťahu k aplikácii zákona č. 514/2003 Z. z., ktorú žalovaná 2) vysvetlí v nasledujúcom texte, a tým i nezrozumiteľnosť a neurčitosť uplatnenia nároku voči žalovanej 2). Je pravdou, že Ministerstvo spravodlivosti SR je orgánom príslušným na zastupovanie Slovenskej republiky, nakoľko podľa § 4 ods. 1 písm. a) zákona č. 514/2003 Z. z. vo veci náhrady škody, ktorá bola spôsobená orgánom verejnej moci podľa § 3 ods. 1, citovaného zákona koná v mene štátu Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, ak 1. škoda vznikla v dôsledku rozhodnutia vydaného súdom alebo ak škoda bola spôsobená nesprávnym úradným postupom súdu.

Zodpovednosť štátu za škodu, upravená v zákone č. 514/2003 Z. z. je jednou z foriem objektívnej zodpovednosti štátu, pričom štát zodpovedá za škodu podľa citovaného zákona za súčasného splnenia zákonných podmienok, ktorými sú:

- nezákonné rozhodnutie resp. nesprávny úradný postup,
- existencia škody,
- príčinná súvislosť medzi škodou a nezákonným rozhodnutím orgánu štátu, resp. nesprávnym úradným postupom.

Existencia všetkých zákonných podmienok, musí byť v súdnom konaní bezpečne preukázaná a nestačí len pravdepodobnostný záver o splnení niektorej z nich. Dôkazné bremeno zaťažuje žalobcu.

V žalobe žalobcu úplne absentuje akékoľvek pomenovanie údajného (nezákonného) zásahu zo strany súdov (štátu), čo znemožňuje žalovanej 2) kvalifikovane sa vyjadriť k meritu sporu, a tým aj predniesť vlastné podstatné skutkové tvrdenia. Žalobca de facto vôbec neodôvodňuje, z akých dôvodov má v konaní figurovať žalovaná 2) ako jeden z adresátov žalobcom navrhovanej povinnosti na peňažné plnenie.

Presné a konkrétne označenie zásahu zo strany orgánu verejnej moci je pritom významné z viacerých dôvodov.

1. Orgán verejnej moci môže spôsobiť škodu buď nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom. Škoda, ktorá vznikne jedným konaním orgánu verejnej moci nemôže byť spôsobená aj nezákonným rozhodnutím a zároveň aj nesprávnym úradným postupom.

Len pre úplnosť žalovaná uvádza, že

(a) pri nezákonnom rozhodnutí je podmienkou pre úspešné uplatnenie nároku na náhradu škody jeho nezákonnosť, čo nepochybne vyplýva zo znenia § 6 zákona č. 514/2003 Z. z. podľa ktorého ak tento zákon neustanovuje inak, právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím možno uplatniť iba vtedy, ak právoplatné rozhodnutie, ktorým bola škoda spôsobená, bolo zrušené alebo zmenené pre nezákonnosť príslušným orgánom. Súd, ktorý rozhoduje o náhrade škody, je viazaný rozhodnutím tohto orgánu. Žalobca žiadne nezákonné rozhodnutie neoznačil;

(b) pri nesprávnom úradnom postupe súdu je možné vychádzať len z konštatovania nesprávneho úradného postupu príslušným orgánom v osobitnom konaní, ktorým je konanie o sťažnosti, disciplinárne konanie, konanie pred Ústavným súdom SR, alebo konanie pred Európskym súdom pre ľudské práva. Žalobca v podaní nepreukázal, že by ktorýkoľvek z týchto orgánov vydal rozhodnutie, v rámci ktorého by uviedol, že súdy, ktoré žalobca všeobecne označil sa dopustili nesprávneho úradného postupu. Žalovaná tvrdí, že súd nie je oprávnený v rámci konania o nároku na náhradu škody podľa zákona č. 514/2003 Z. z. preskúmať zákonnosť úradného postupu súdu v inom konaní. Súd môže pri rozhodovaní o nároku podľa zákona č. 514/2003 Z. z. vychádzať len z konštatovania nesprávneho úradného postupu zo strany orgánu na to oprávneného, pretože na tento účel slúži systém sťažností resp. iných podnetov, ktoré môžu subjekty adresovať orgánom kompetentným na ich posudzovanie.

2. Žalobca tvrdí, že mu vznikla majetková škoda vo výške 2 129,51 eur. Žalobca neozrejmil, akým výpočtom sa dopracoval k uvedenej výške a rovnako v súvislosti s výškou nepreukázal samotný vznik škody zmenšením, znížením, či iným znehodnotením svojho majetku. Žalovaná 2) má za to, že majetková škoda je nepreskúmateľná a nepreukázaná. Žalovaná 2) poukazuje na skutočnosť, že vzhľadom na nesplnenie podmienky predbežného prerokovania nároku nemôže byť ani v omeškaní, ako to tvrdí žalobca. Podľa § 16 ods. 4, tretia veta zákona č. 514/2003 Z. z., ak súd rozhodnutím o náhrade škody prizná poškodenému aj úrok z omeškania, lehota omeškania začína príslušnému orgánu plynúť najskôr dňom oznámenia, že neuspokojí nárok na náhradu škody, alebo uplynutím šesťmesačnej lehoty na predbežné prerokovania nároku, ak súd neurčí začiatok jej plynutia neskôr. Žalovaná 2) z opatrnosti popiera aj uplatnenú výšku úrokov z omeškania. Súčasná sadzba zákonných úrokov z omeškania je na úrovni 5,00 % p. a., a nie 9,00 % p. a. (sadzba platná pre obchodné záväzky), ako uvádza žalobca. Podľa § 26 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z., ak zákon neustanovuje inak, právne vzťahy vrátane predbežného prerokovania nároku podľa tohto zákona, sa spravujú Občianskym zákonníkom.

Na základe uvedeného má žalovaná za to, že žaloba je neurčitá a nezrozumiteľná a súd by mal vyzvať žalobcu podľa § 129 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov na odstránenie uvádzaných nedostatkov. Navrhuje preto, aby súd žalobu proti žalovanému v 2. rade zamietol a súčasne mu priznal nárok na náhradu škody 100%.

4. Žalobca k podaným vyjadreniam podal písomné stanovisko, v ktorom uviedol, že vzhľadom k prehodnoteniu skutkového stavu navrhuje pred prvým pojednávaním vo veci samej vypustiť zo žaloby žalovaného v druhom rade Slovenskú republiku s tým, že žiada povoliť zmenu navrhovaného výroku (petit) na nové znenie a to: Súd priznáva žalobcovi právo na náhradu škody vo výške 2 129,51 eur s príslušenstvom v rozsahu 100 % a zaväzuje žalovaného na zaplatenie určenej istiny do 15 dni od právoplatnosti tohto rozsudku a úroky z omeškania vo výške 8 % p. a. počínajúc dňom podania žaloby na súd do zaplatenia. Súčasne žalobca prosí súd prvej inštancie, aby obsah tohto listu bol súdom považovaný za stanovisko žalobcu k Vyjadreniu žalovanej v druhom rade zn. 25758/2021/ 141 zo dňa 18.08.2021 pred konaním vo veci.

5. Súd vo veci nariadil ústne pojednávanie, na ktorom žalobca zastúpený konateľom uviedol, že podanou žalobou sa domáham voči žalovanému v 1) rade uloženia povinnosti zaplatiť 2 129,51 eur s 8 % ročným úrokom z omeškania od právoplatnosti rozsudku na tom skutkovom základe, aby mohlo byť v predmetnej veci spravodlivo posúdené, či prislúcha právo žalovanému 1) fakturovať to, čo nevykonan, resp. vykonať sa nedá. Jedná sa o zaplatenie odplaty za odtok dažďovej vody na pozemku vlastnícky patriace žalobcovi. Je pravdou, že v predmetných veciach už bolo rozhodnuté platobným rozsudkom 13Up/1916/2019 zo dňa 31.12.2019 povinnosť žalobcovi v tomto konaní zaplatiť žalovanému 1) v tomto konaní sumu 713,22 eur s príslušenstvom, ako i rozsudkom 4Cb/25/2017 zo dňa 21.11.2017 povinnosť zaplatiť 895,08 eur s príslušenstvom. Na podklade uvedených rozhodnutí, ktoré sa stali právoplatnými a vykonateľnými, od žalobcu v tomto konaní v prospech žalovaného v tomto konaní v exekučných konaniach č.l. 99 strana druhá došlo k vymoženiu 1 454,06 eur, z čoho v prospech oprávneného, žalovaný v tomto konaní 1 114,40 eur v exekučnom konaní 415EX 405/2018 a v exekučnom konaní 415EX 613/20 suma 1 135,85 eur v prospech oprávneného, žalovanému v rade 1. v tomto konaní. Nakoľko však súdy ani v prípade platobného rozkazu a ani v prípade rozsudku pre zmeškanie so samotnou vecou sa nezaoberali skutkovo považuje uvedené rozhodnutia za nepostačujúce na posúdenie dôvodnosti nároku žalovaného 1) v tomto konaní. V rámci špecifikácie žalovanej istiny v plnej miere sa jedná o istiny, ktoré boli v exekučných konaniach na základe citovaných rozhodnutí vymožené od žalobcu v tomto konaní v prospech žalovaného v tomto konaní. Vychádzajúc zo skutkového vymedzenia žalobného návrhu v predmetnom prípade sa nejedná o náhradu škody, nie je právnik, teda by to nazval buď refundáciou, alebo povinnosťou žalovaného 1) zaplatiť cenu toho, čo žalobcovi nedodal. Chápe argumentáciu žalovaného 1), avšak žalobca sa domáha spravodlivého procesu, ktorý doteraz na súde neprebehol a nedošlo k prejednaniu skutkového stavu, čo tvorí základ žaloby žalovaného 1) v základných konaniach. Konateľ žalobcu po predbežnom právnom posúdení veci, žalobca kvalifikuje svoj žalobný návrh titulom náhrady škody. Žalovaný v 1) rade na ústnom pojednávaní uviedol, že žalobu žalobcu považuje za nedôvodnú na tom skutkovom základe, že žalobca voči žalovanému 1) sa domáha zaplatenia tej sumy, ktorá suma vo forme súdnych rozhodnutí bola judikovaná právoplatne a vykonateľne, následne vymožená v exekučných konaniach. Žalobca doteraz neuviedol titul, akým právnym dôvodom sa domáha zaplatenia uvedenej sumy rovnajúcej sa vymoženej pohľadávky žalovaným 1) v tomto konaní od žalobcu. Každopádne zákonné znaky ani náhrady škody, ani bezdôvodného obohatenie nespĺňa. Z tohto dôvodu navrhuje žalobu zamietnuť a súčasne si uplatňuje náhradu trov konania. Ďalej poukázal na to, že predmet sporu medzi žalobcom a žalovaným v 1) rade týkajúce sa odtoku dažďovej vody vyriešený naďalej nie je a nakoľko sa jedná o vykonanie platieb opakovane s najväčšou pravdepodobnosťou bude musieť iniciovať z dôvodu nezaplatenia odplaty súdne konanie voči žalobcovi. Nie je však možné, aby vymožená istina v exekučnom konaní na základe judikovania práva súdnych rozhodnutí mohlo byť revidované v ďalšom konaní. Takýto inštitút slovenské právo nepozná. K samotnému meritérnemu prejednaniu veci v judikovaných konaniach došlo právo dôsledkom chýb a pasivity žalobcu. Okrem výsluchu strán konania súd vo veci vykonan dokazovanie oboznámením sa s predloženými listinnými dôkazmi najmä: zmluva č.l. 5 - 8, výzva č.l. 9 - 10, list žalobcu č.l. 11 - 13, odpoveď žalovaného 1) žalobcovi č.l. 14, upovedomenie o začatí exekúcie č.l. 15 - 18, uznesenie č.l. 19 - 20, uznesenie o odmietnutí odporu č.l. 21 - 22, platobný rozkaz č.l. 23 - 25, vyjadrenie žalovaného 1) č.l. 26 - 28, vyjadrenie žalobcu v konaní 4Cb/25/2017 č.l. 27 - 30, odvolanie č.l. 31 - 32, reakcia na upomienku č.l. 33, fotodokumentácia č.l. 34 - 40, rozpis nákladov č.l. 41, rozsudok 4Cb/25/2017 č.l. 42 - 46, uznesenie odvolacieho súdu č.l. 47 - 56, upovedomenie o ukončení exekúcie č.l. 99 - 133, späťvzatie návrhu voči žalovanému v 2) rade č.l. 132. Na základe takto vykonaného dokazovania súd ustálil nasledovný skutkový a právny záver.

6. Žalovaný v 1. rade dodával žalobcovi pitnú vodu a odvádzal odpadové vody verejnou kanalizáciou na odbernom mieste Železničná 4, Komárno, vo vlastníctve žalovaného na základe uzatvorenej zmluvy zo dňa 7.6.2004. Žalovaný svoj záväzok, uhradiť fakturované finančné čiastky za odber pitnej vody a odvod odpadových vôd verejnou kanalizáciou riadne a v čas nezaplatil. Žalovaný v 1. rade podal návrh na Okresný súd Komárno, spis. zn. 4Cb/25/2017, o zaplatenie 895,08 eur s príslušenstvom. V predmetnom konaní súd rozhodol rozsudkom pre zmeškanie žalovaného (v predmetnom konaní žalobcu). Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 03.01.2018 a vykonateľnosť dňa 07.01.2018 v spojitosti s rozhodnutím Krajského súdu v Nitre zo dňa 29.11.2019, spis. zn. 15Cob/47/2019. Uznesením Okresného súdu Komárno bol žalobca zaviazaný na náhradu trov konania vo výške 294,66 €, spis. zn. 4Cb/25/2017, právoplatné a vykonateľné dňa 17.03.2018. Dôsledkom nezaplatenia dlhu riadne a včas povinným, následne exekučne vymožené v konaní spis. zn. 415EX 405/18, súdnym exekútorom doc. JUDr. Ivan

Podhorec, PhD. Podľa konečného vyúčtovania súdny exekútor vymohol v prospech oprávneného sumu 1.114,46 eur. Žalovaný v 1. rade dodával žalobcovi pitnú vodu a odvádzal odpadové vody verejnou kanalizáciou na odbernom mieste Železničná 4, Komárno, vo vlastníctve žalovaného na základe uzatvorenej zmluvy zo dňa 7.6.2004. Žalovaný svoj záväzok, uhradiť fakturované finančné čiastky za odber pitnej vody a odvod odpadových vôd verejnou kanalizáciou riadne a v čas nezaplatil. Žalovaný v 1. rade podal návrh na Okresný súd Banská Bystrica, o zaplatenie 713,22 eur s príslušenstvom, spis. zn. 32Up/1916/2019. Označený súd vo veci vydal platobný rozkaz, ktoré rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť a vykonateľné dňa 04.02.2020. Dôsledkom nezaplatenia dlhu riadne a včas povinným, následne exekučne vymožené v konaní spis. zn. 415EX 613/20, súdnym exekútorom doc. JUDr. Ivan Podhorec, PhD. Podľa konečného vyúčtovania súdny exekútor vymohol v prospech oprávneného sumu 1.135,85 eur.

7. Podľa § 488 Občianskeho zákonníka

Záväzkovým vzťahom je právny vzťah, z ktorého veriteľovi vzniká právo na plnenie (požadávka) od dlžníka a dlžníkovi vzniká povinnosť splniť záväzok.

8. Podľa § 489 Občianskeho zákonníka

Záväzky vznikajú z právnych úkonov, najmä zo zmlúv, ako aj zo spôsobenej škody, z bezdôvodného obohatenia alebo z iných skutočností uvedených v zákone.

9. Podľa § 451 Občianskeho zákonníka

(1) Kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať.

(2) Bez dôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

10. Podľa § 373 Obchodného zákonníka

Kto poruší svoju povinnosť zo záväzkového vzťahu, je povinný nahradiť škodu tým spôsobenú druhej strane, ibaže preukáže, že porušenie povinností bolo spôsobené okolnosťami vylučujúcimi zodpovednosť.

11. Podľa § 212 ods. 1 CSP

Rozsudkom rozhoduje súd vo veci samej.

12. Podľa § 226 CSP

Právoplatnosť je vlastnosť súdneho rozhodnutia, ktorá spôsobuje záväznosť a zásadnú nezmeniteľnosť rozhodnutia.

13. Podľa § 228 ods. 1 CSP

Výrok právoplatného rozsudku je záväzný pre strany a pre tých, ktorí sa stali právnymi nástupcami strán po právoplatnosti rozsudku, ak nie je ustanovené inak.

14. Podľa § 144 CSP

Žalobca môže vziať žalobu späť.

15. Podľa § 145 ods. 1 CSP

Ak je žaloba vzatá späť celkom, súd konanie zastaví.

16. Súd výsledkom vykonaného dokazovania mal za preukázané, že žaloba žalobcu voči žalovanému v 1. rade je nedôvodná. Voči žalovanému v 2. rade žalobca svoju žalobu zobrať späť celkom, preto súd v tejto časti dokazovanie nevykonával. Žalobca podanou žalobou sa domáhal zaplata istiny na tom skutkovom základe, že právoplatné rozhodnutia súdov ukládajúce povinnosť žalobcovi zaplatiť peňažné plnenie v prospech žalovaného v 1. rade sa nezaoberali meritou veci, nevykonali dokazovanie, teda žalobca nemal možnosť preukázať nedôvodnosť nároku. Nakoľko je presvedčený, že nárok žalovaného v 1. rade v pôvodných konaniach bol nedôvodný, žiadal uložiť povinnosť zaplatiť (vrátiť) plnenie vykonané žalobcom v rámci exekučných konaní a to buď titulom náhrady škody alebo bezdôvodného obohatenia. Súd pri posúdení dôvodnosti nároku žalobcu vychádzal z príslušných ustanovení o náhrade škody podľa Obchodného zákonníka v spojitosti s ustanoveniami Občianskeho zákonníka. Predpokladmi vzniku zodpovednosti za škodu v zmysle § 373 sú:

a) protiprávny úkon, b) vznik škody, c) príčinná súvislosť (kauzálny nexus) medzi protiprávnym úkonom a vznikom škody. Všetky uvedené predpoklady majú objektívnu povahu. Zodpovedná strana sa môže od zodpovednosti oslobodiť (liberovať), ak preukáže, že k nesplneniu povinnosti došlo v dôsledku okolností vylučujúcich zodpovednosť (§ 374 ods. 1). Existenciu všetkých troch predpokladov zodpovednosti musí preukázať poškodený. Ten, kto škodu spôsobil, preukazuje okolnosti vylučujúce jeho zodpovednosť; ak ich preukáže, oslobodí sa od povinnosti nahradiť škodu. Všetky predpoklady vzniku zodpovednosti za škodu musia byť splnené súčasne. Jediným a v rámci práva všeobecným základom vzniku právnej zodpovednosti je porušenie právnej povinnosti, teda správanie, ktoré sa prieči právu, a preto je protiprávne. Toto protiprávne správanie je právnou skutočnosťou, ktorú nazývame protiprávnym úkonom. Ten v sebe zahŕňa tak zavinené protiprávne správanie (zavinený protiprávny úkon), ako aj nezavinené protiprávne správanie (nezavinený protiprávny úkon). Z hľadiska § 373 je nepodstatné, či k porušeniu povinnosti došlo vinou zodpovednej strany, alebo nie, teda pri objektívnej zodpovednosti je otázka zavinenia bezvýznamná. V predmetnom prípade predmetný predpoklad splnený nie je nakoľko žalovaný v 1. rade v postavení ako oprávnený mal zákonný dôvod na vymáhanie peňažného plnenia od žalobcu v postavení ako povinný, a to vykonateľné súdne rozhodnutia. Z uvedeného vyplýva, že nárok žalovaného v 1. rade je judikovaný (vykonateľnými súdnymi rozhodnutiami). Dôsledkom vymáhania peňažného plnenia žalovaným v 1. rade nedošlo a ani nemohlo dôjsť k protiprávnemu úkonu. Pri posudzovaní nároku žalobcu súdom titulom bezdôvodného obohatenia súd dospel k záveru, že v predmetnom prípade nie sú splnené zákonné znaky bezdôvodného obohatenia § 451 ods.2 Občianskeho zákonníka, nakoľko majetkový prospech získaný žalovaným v 1. rade ako oprávneným nebol plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov, ale na základe judikovaného práva súdmi. Súd súčasne poukazuje na rozhodnutie Najvyššieho súdu Českej republiky 28 Cdo 3033/2009 zo dňa 20.01.2010. „Z uvedeného vyplýva, že spočíval-li právni důvod plnění v hmotném právu, pak trvá i v případě zrušení pravomocného a vykonatelného rozsudku, který ho deklaroval, a poskytnuté plnění bylo od počátku i nadále podloženo právním důvodem; nemůže proto být posuzováno jako bezdůvodné obohacení vzniklé plněním z právního důvodu, který odpadl. Jestliže však právní důvod pro plnění dán nebyl, a původní rozsudek tak byl nesprávný, spočívá právní důvod plnění jen ve vykonatelném soudním rozsudku; jeho zrušením do té doby existující právní důvod odpadá a dříve zaplacené plnění se stává bezdůvodným obohacením (srov. rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 19. 5. 2009, sp. zn. 30 Cdo 3810/2007, veřejnosti dostupný na internetových stránkách Nejvyššího soudu, www.nsoud.cz).

Z naposledy citovaného rozsudku Nejvyššího soudu výkladem a contrario nepochybně vyplývá závěr, že plnění poskytnuté v souladu s povinností uloženou v pravomocném rozhodnutí příslušného státního orgánu (v souzeném případě soudu) není plněním bez právního důvodu nebo plněním z důvodu, jenž následně odpadl, a to až do chvíle, kdy bude toto pravomocné soudní rozhodnutí případně zrušeno pro to, že nárok jednoho z účastníků (v daném případě žalovaného) vůči dalšímu účastníkovi (žalobci) neměl oporu v hmotném právu.

V těchto souvislostech se navíc jeví jako nezbytné připomenout, že soudy jsou obecně vázány předchozím (soudním) rozhodnutím o tom, že účastník řízení vznikla platební povinnost vůči jinému účastníkovi řízení. Tuto otázku si soud v dalším řízení nemůže odlišně posoudit ani jako otázku předběžnou. Nejvyšší soud již v minulosti konstatoval, že „ten, kdo byl účastníkem řízení, v němž bylo vydáno pravomocné rozhodnutí ukládající mu platební povinnost, je tímto výrokem vázán (§ 159 odst. 2 o. s. ř.), a nemůže proto v jiném řízení úspěšně uplatňovat nárok na vrácení částky zaplacené podle tohoto rozhodnutí s tvrzením, že ve skutečnosti žádnou platební povinnost neměl. Ani soud nemůže vycházet z jiného závěru o existenci či neexistenci nároku mezi těmiž účastníky, o němž již bylo pravomocně rozhodnuto, a tuto otázku nemůže sám v jiném řízení znovu posuzovat ani jako otázku

předběžnou" (viz rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 13. 6. 2000, sp. zn. 25 Cdo 5/2000, publikovaný ve Sbírce soudních rozhodnutí a stanovisek pod. č. 48/2001, číslo sešitu 7, ročník 2001, veřejnosti přístupný na internetových stránkách Nejvyššího soudu, www.nsoud.cz).

K bezdůvodnému obohacení na úkor žalobce nedošlo, neboť právní důvod k plnění tu stále existuje. Poukazujúc na vyššie uvedené súd návrh žalobcu proti žalovanému v 1. rade ako nedôvodný zamietol.

17. Súd konanie proti žalovanému v 2. rade dôsledkom úplného späťvzatia návrhu zastavil.

18. Podľa § 255 CSP Súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. V predmetnom prípade súd žalovanému priznal plnú náhradu trov konania vzhľadom na jeho úspech v konaní. Súd žalovanému v 2. rade tiež priznal plnú náhradu trov konania na to skutkovom základe, že žaloba žalobcu voči žalovanému v 2. rade nebola podaná dôvodne a žalobca zavinil zastavenie konania (§ 256 ods. 1 CSP).

19. Podľa § 262 ods. 2 CSP o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia, cestou podpísaného súdu na Krajský súd v Nitre.

Podľa § 363 CSP v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 ods. 1 CSP) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 CSP odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Ak povinný dobrovoľne nesplní čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, môže oprávnený podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného právneho predpisu.